

AN ELEGY

IN MEMORY OF

THE REV. JOHN M'ALISTER.

Peter Campbell

MARBH-RANN

AN CUMHNE AIR

MR. EOIN MACALISTIR,

A BHA AIR TUS NA

MHINISTEIR ANN AN GLEANNLIOBHUNN, A RITHIS AN DUNEIDEIN,
NA DHEIGH SIN AN NIGG, AGUS MU DHEIREADH ANN AN
EILEIN ARRAINN,

LE

AON DO A LUCHD-EISDEACHD.

Bithibh cuimhneachail air bhur cinn-iùil, a labhair ribh focal De :
leanaibh an creidimhsan.—*Heb.* xiii. 7.

GLENLYON, Oct. 1853.

E L E G Y .

O bhliadhna 'n dealachaidh mo thruaigh !
Och! 's lionmhor teachdair 'chaidh thoirt uainn :
'S iad 'bhi na'n luidhe 'n diugh sa'n uaigh ;
Gur iunndrainn chruaidh d'ar n-annam e.

Tha aon dhiubh sud mu 'n deanainn sgeul,
Na 'n rachadh leam a chur an céill,
'S is tearc an diugh, 's is fad o' chéil,
Am measg na cléir a shamhuil-sa.

Be sgeul a bhàis dhuinn fà ar broin,
'S bu lionmhor sùil on' shruth no deòir
'S air dichuim leinn cha d'theid d'ar deòin ;
Cliù Mhaighstir Eòin Mhic Alaistir.

'Sann aig' bha 'n t-shuil bha soilleir geur.
Is dreach a ghnùis 'g cur iùil an céill ;
Le pearsa innealt 'dheas gun léig ;
Be 'n saighdear treun ra fhaicinn e.

'S mar bha r'a fhaicinn ann na ghnùis, 5
Bha ghnìomh 's a chleachadh anns gach cùis ;
Cha d'fhàillnich misneach e na lùth 's,
'S cha teicheadh 'n cùil mar ghealtair' e.

An fhirinn bhiodh na chridhe steach,
Sud labhradh e, gu réidh a mach,
Sa choisneadh fabhoir riamh 'o neach ;
Se nach do chleachd bhi sodalach.

Le tuigse nàduir, bha toirt bàrr ;
 A bhreth 's gach gnothuch, cha biodh ceàrr :
 'S on chitheadh roimhe ciod a b' fheàrr,
 Bhiodh ciall is gràdh na chomhairl.

Ach ged an cùisibh 'n t shaoghail fhaoin,
 Bha chomhairl' ciallach riamh do dhaoiin ;
 Si cùis an anama fhuair a ghaoil ;
 'Sann rinn e saothir bha barraichte.

Mu 'n deach e dh' fhaotuinn fòghlum cinn,
 Tha muth a's measail ann ar linn—
 Chaidh dhearbhadh air gu robh e tinn,
 Le plàigh le 'n d' mhillte anam air.

Chaidh dhearbhadh dha, gu robh e 'n sàs,
 Aig ceartas Dhia, fo bhinn a bhàis ;
 'S mar sealladh Chrìosd air ann na ghràs,
 Gu 'm bhiodh e caillt' gun teasraiginn.

10

Be gealladh Chrìosd mu 'n deach e suas,
 Gu 'n cuirte 'n Spiorad naomha nuas,
 A dhearbhadh peacaidh air a shluagh ;
 'S an neach ud fhuair sar aithne air.

'S cha b' ann air peacadh mhàin fhuair eòl ;
 Ach fòs air Chrìosd air teachd san fheadail,
 A riaraidh ceartas air gach seòl ;
 'S fhuair tràcair do na ceannairich,

Be sud a bhrosnaich e ma thrà,
 Dhol 'sheirm dhuinn soisgeul nan saor ghràs ;
 'S cha b'ann mar iomadh 'ruith n'ar là,
 Gun ghairm on àird bhi 'n toiseach ac'.

'Sa se mo bheachd gu 'n seas e fìor,
 'S ni teisteach eachdraidh 'm beachd so dhion ;
 Mar d'fhuair na'n òig iad eagal Dia,
 Gur tearc fhuair riamh san Oilthigh e.

Is ged a dh' fhòghlum aon gu réidh,
 'S gle sgairteil teagasg' chuir an céil,
 Gun ghràs thoirt buaidh na chridhe féin ;
 Fo 'n ghort' bith 'n treud da'n aodhair e.

Ach dhasan b' aithne 'o chor féin,
 Cor anama thruagh fo dhite Dhé,
 Le nàdur truailidh 's iad a 'n céill,
 'S mo chreach ! iad féin gun aithn 'ac air.

N uair labhradh e riu ann an gràdh,
 Bhiodh 'n cor 'g cuir air a chridhe cràdh,
 Sud chit' sa 'n dùrachd is sa 'n spàirn,
 Bhiodh teachd le cainnt na faireachduinn.

Ach 's tur chaidh 'n fhaireachduinn air cùl,
 Och ! s tearc r'a fhaicinn deur o shùil !
 Is easbhuidh sud is eagal duinn,
 Gu 'm bheil cinn-iùil nach gearain air.

'S is aobhar eagail leinn faraon,
 Gu 'm bheil an diugh 's gach ceàrn do 'n t shaogh 'l ;
 Luchd aidich 's teachdairean araon,
 A mheasas faoin air 'n eagal-ne,

Tha meas gur leòir an t-aideach lom,
 'S gur easbhuidh creideamh cridhe trom ;
 'S gach iomcheist dheireas anns a chom
 Nach eil ann bonn, ach breisileach.

Tha cuid do theachdairean, mo thruaigh !
 'S gann idir bheir air ath-breth luaidh,
 'S ann shaoileadh tu dhoibh féin s da 'n sluagh,
 Nach robh iad fuaths na h-eiseamail,

Ach cha be sud an teagasg claon,
 A bhiodh aig teachdaire mo ghaoil ;
 Ach theireadh ris gach neach san t-shaogh 'l,
 Gun chaochladh nach robh teasairg' dhoibh.

Is theagaisg gur h-e gin nan gràs,
 A shaoradh anam truagh on bhàs ;
 Le 'n sealladh e a ris an àird,
 'S chuir beath' an làmh a chreidimh dha.

'S na h-anama bochd a bhiodh fo leòn,
 Ga' mothach' féin gun neart 's gun treòir ;
 Se stiùradh dìreach dh' iunnsaidh'n stòir,
 Sa'm bheil na leòir, 's ra sheachanadh.

'S cha b'ann mar neach bhiodh deanamh sgeul, 25
 Air rathad mor, an dùthaich chéin ;
 An rathad riamh nach fac e féin,
 'S nach d' rinn aon cheum a choiseachd dhe.

Ath dh' aithnicheadh tu, na ghuth 's na ghnùis.
 'N àm labhairt da, ri anama brùit,
 Nach b' ann le aineolas mu 'n cùis,
 Bha 'n stiùradh rinn e theagasg dhoibh.

Be iompach pheacach bha na shùil,
 Mar dhleasnas àraidh gach ceann-iùil ;
 Sud riamh cha d' fhag e air a chùl,
 'N aon chùpaid anns do sheasamh e.

An cridhe' bhiorradh, be a rùn,
 Is peacaich mharbh, bhì air an dùsg' ;
 O m fasg'aibh bréig' a bhì ga 'n rùsg',
 San stiùr' gu didien dìongmhalta :

O chùmhnannt gnìomh an cur fa sgaoil ;
 Sa'm pòs' ri Criosd an daimh a ghaoil,
 'Tre 'm bitheadh còir aca gu saor,
 Do 'n oighreachd 's daor a cheannaich e.

Do 'n òigridh' bhuineadh dha mar threud. 30
 'Sa ghleann sa 'n robh e 'n tùs a dhreuchd ;
 Bu dian a dh' earail e gun éis'
 Iad phill' o cheum an seachairain.

'S roimh chruinneach dhoibh gu pòs' no féill,
 No àit' sa 'm biodh iad dol le chéil'.
 'Se sparradh orr' e h-uchd a Dhé,
 Gach lochd 's mi-bheus a sheachanadh.

'S bha earail daonnan faotuinn buaidh,
 Air sean is òg a measg an t-shluaigh ;
 A chum ri faicill iad nan gluas'd,
 Nach toillt' leò uaithsan achmhasan.

Bu dùrachdach, a bhiodh e 'n sàs,
 A tagradh dian aig cathair gràis,
 Air son na 'm frasan bheireadh fàs,
 S a lionadh làn na lìneachan.

Oir b' fhiosrach e gu 'm biodh an sluagh,
 A' fantuinn marbh, fo ghlais na h-uaigh,
 Mar biodh an spiorad teachd le bhuaidh,
 A dh' fhògradh 'n cruais, 's an aineolais,

Bu luachmhor ann na shealladh ùin',
 'S do 'n fheòil thoirt socair cha b'e rùn;
 Bu mhoch gach là bhiodh air a ghlùn,
 'S mar lunndaire cha chaid'leadh e.

Tha cuid ni ùrnuigh fhada fhuar
 'San fhollais, ann am fianuis sluaigh;
 Ach iundrainn anama nach cuir uair
 Do 'n uaigneas fad na seachdain iad.

Ach iadsan fhuair an cridhe ùr,
 No 'm fradharc fhuair o 'n t-shàbh shùl;
 Bith gnothuch tric ac' air an glùn,
 'S na cùilltibh far nach fhaicear iad.

Si 'n ùrnuigh dhiomhair do gach aon,
 Mhol esan 's dh' earail, gu ro chaomh,
 Sa cheist chuir ris gach òg is aosd,
 'N robh 'n gaol di 's 'n robh ga coimhliouadh,

Bha cuideachd dha mar chùram riamh,
 Aon teaghlach' bhi gun aodhradh Dhia,
 'S le dillseachd dh' innis dhoibh o'n Triadh,
 Mun chorruich dhian bha luidhe orr'.

Bu toigh leis tric, 'bhi deanamh sgeul
 Mu 'n fhois tha feitheamh pobuill Dé;
 Ga' misneachadh, bhi ruith na réis;
 'Sa réiteach dhoibh au deacairean.

'S mar aodhair dileas bu mhòr eud,
 A sholar lòn chum treòir a threud;
 Cha b' fhada riamh, air latha Dhé
 Bhiodh ghrian air éiridh roimhesan.

'Biad luchd a chomuinn pobul Dé,
 'S gach àit' an robh e fad a ré;
 Bhiodh 'ghuth, sa shealladh, dol le chéil
 A nochd' a spéis gu soilleir dhoibh.

Se cliù a chomuinn gheibh do spéis,
 'S tha taitneadh ruit na 'n cainnt 's na 'm beus,
 Le 'm feàrr a dh' aithnichear do ghné,
 No ciod le d'bheul a theireadh tu.

Bu mhòr a ghnà, a nochd e dh' fhuath,
 Do pheacadh nàdair, agus gluas'd ;
 'S cha cheadaicheadh e'm feasd d'a sluagh,
 Nan suain gu buan bhi luidhe ann.

Bha dhiadheachd follaiseach 's gach àit,
 Mar bhail' air sliabh nach folaich sgàil,
 Is chum sud peacaich féin fo sgàth ;
 Bha laithreachd dhoibh mar chronachadh.

'S gach teachdaire a chualas riamh,
 Air 'n deach an onoir' chur le Dia.
 Air peacaich choisneadh' dh'iunnsaidh Chrìosd,
 Bha tlachd do'n diadheachd soilleir annt'.

So shluagh Ghlinnliobhuinn, 's Nigg ma thuath,
 A ghàel Dhunéidin, 's Arrain shuas;
 Nach e an teistes th'air a luaidh,
 A fhuair sibh a Mac Alasteir.

Ach se a their sibh, 's gun bhi ceàrr,
 " 'S fad air a chliù a thàin' thu geàrr;
 Sa 'n diugh se 's cùram dhuinn, gur nàir
 Nach d' lean gu slàn sinn eiseimpleir."

Nis sguiridh mise a bhi strì,
 Rì 'chliù a chur an céill gu mìn ;
 Cha mhòr a chual' e bhiodh dhe sgìth,
 Oir sann bha bhri na theagasg-san.

Tha nis e seach' gach bròn is cràdh ;
 Oir chaidh e steach do ghlòir nach tràigh :
 'S an Slànuihear do 'n tug e gràdh,
 Thug seilbh gu bràth air sonas da.

Is thubhairt ris 'nuair ràin' e shuas.
 "On bha thu firinneach 's na fhuair,
 Thig nis, is gabhsa mar do dhuais,
 Làn aoibhneas buan do Thighearna."

Nis shluagh na h-ùrnuigh anns gach àit,
 O! chum ar glùinibh leibh gu'n dàil!
 'S bhur cridhe dòirtibh mach an làith'r!
 An Tì le bhàs a cheannaich sibh.

Gu faic sinn fathasd e na ghlòir,
 Aig imcachd' measg na 'n coinnleir òir;
 'S a tarruing pheacach steach da chrò,
 S'g cur dedin na 'n inntinn cheannaircich.

Sa 'n sin bheir ceannaircich dha géill,
 S bidh amadain a faigheil céill;
 Na bacaich thruagh a ruith 'sa leum,
 'S na naoimh ri éibhneas maille riu.

'S gu 'n deonuich Dia, na shaoibhreas gràis, 55
 Gu 'n doirt e 'n Spiorad, oirnn gu 'n dàil;
 Gu 'n toir do 'n t-shiol chaidh chur bhi fàs,
 'S gu 'n tog e 'm bàs d' ar comhthionail.

PATRIC CAIMBEL.